

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر جایگزینی کنجاله سویا با ضایعات کشتارگاهی طیور مخلوط شده با سبوس برنج و اوره بر عملکرد، فراسنجه های شکمبه ای و خون بره های پرواری

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای تولیدات دامی، دوره 13، شماره 38 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

جعفر شیرازی - Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources

تقی قورچی - Department Animal and Poultry Nutrition, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources

عبدالحکیم توغدری - Department Animal and Poultry Nutrition, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources

سید محمد مهدی سیدالموسوی - Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources

خلاصه مقاله:

چکیده مبسوط مقدمه و هدف: کیفیت پروتئین برای بره های پرواری مهم است. عدم تعادل پروتئین ممکن است باعث کاهش سرعت رشد، افزایش هزینه های تغذیه و انتشار گازها به ویژه متان شود. در نشخوارکنندگان کم تولید، نیاز پروتئین را می توان عمدتاً با پروتئین میکروبی که از منابع نیتروژن و فیبر بالا تولید می شود، تامین کرد. از سوی دیگر، در نشخوارکنندگان پرتولید، مانند بره های پرواری، نیازهای پروتئینی بالای آن ها برای حداکثر سرعت رشد به طور کامل توسط پروتئین میکروبی تولید شده در شکمبه برآورده نمی شود. با توجه به این موضوع، تامین منابع پروتئینی برای عبور از تجزیه شکمبه ضروری است. به طور سنتی، منابع پروتئین رژیم غذایی با منشا حیوانی یا گیاهی دیده می شود. در این مطالعه اثر جایگزینی کنجاله سویا با ضایعات کشتارگاهی طیور غنی شده با سبوس برنج و اوره بر عملکرد، فراسنجه های شکمبه ای و خونی بره های پرواری مورد بررسی قرار گرفت. مواد و روش ها: در این آزمایش، از بره های نر نژاد کردی (۱۶ راس با میانگین وزن $32 \pm 2/7$ کیلوگرم و سن ۴ تا ۶ ماهگی) استفاده شد. در ابتدای آزمایش عملیات واکسیناسیون و خوراندن داروهای ضد انگل به بره ها انجام شد. خوراک آزمایشی که شامل ۵۰ درصد ضایعات کشتارگاهی طیور، ۴۷/۵ درصد سبوس برنج و ۲/۵ درصد اوره بود، در سطوح ۳۳، ۶۶ و ۱۰۰ درصد جایگزین کنجاله سویا شد و در تغذیه بره های پرواری مورد استفاده قرار گرفت. آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با چهار تیمار شامل ۱- جیره شاهد، ۲- ۳۳ درصد خوراک مخلوط، ۳- ۶۶ درصد خوراک مخلوط و ۴- ۱۰۰ درصد خوراک مخلوط جایگزین کنجاله سویا، انجام گرفت. عادت دهی بره ها به جیره آزمایشی به مدت ۱۴ روز قبل از شروع دوره پروار بندی انجام شد. بره ها به مدت ۸۴ روز جیره های حاوی خوراک آزمایشی را مصرف کردند. نتایج حاصل از آزمایش با رویه GLM برنامه آماری SAS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: میزان مصرف ماده خشک، افزایش وزن روزانه و ضریب تبدیل خوراک تحت تاثیر تیمارهای آزمایشی قرار نگرفت. بیشترین افزایش غلظت گلوکز خون مربوط به بره های دریافت کننده جیره حاوی بالاترین سطح خوراک آزمایشی بود ($p < 0.05$). مقدار نیتروژن آمونیاکی مایع شکمبه با افزایش سطح خوراک آزمایشی کاهش یافت ($p < 0.05$). مقدار اسیدهای چرب فرار شکمبه تفاوت معنی داری بین تیمارهای آزمایشی داشت ($p < 0.05$). بیشترین مقدار قابلیت هضم و پروتئین خام مربوط به گروه شاهد بود ($p < 0.05$). جیره حاوی ۱۰۰ درصد خوراک آزمایشی بیشترین مقدار قابلیت هضم الیاف نامحلول در شوینده خنثی را داشت. نتیجه گیری: بطور کلی، نتایج این مطالعه نشان داد که جایگزینی کامل کنجاله سویا با خوراک آزمایشی حاوی ۵۰ درصد ضایعات کشتارگاهی طیور، ۴۷/۵ درصد سبوس برنج و ۲/۵ درصد اوره در جیره بدون هیچ اثر منفی بر عملکرد پروار امکان پذیر می باشد.

کلمات کلیدی:

Blend feed, Blood metabolites, Fattening lamb, Performance, Rumen parameters

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1591752>

